

Άοριστες άντωνυμίες

Άοριστες λέγονται οί άντωνυμίες πού φανερώνουν άοριστα ένα πρόσωπο ή πράγμα τό όποιο δέν θέλουμε ή δέν μπορούμε νά όνομάσουμε.

Άοριστες άντωνυμίες τής άρχαίας γλώσσας εΐναι κυρίως οί

1. τίς (άρσεν. και θηλ.), τί (ούδέτερο), σημαίνει κάποιος, ένας
2. ό δεΐνα, ή δεΐνα, τό δεΐνα, σημαίνει κάποιος, ό τάδε (π.χ. ό δεΐνα στρατηγός, ή δεΐνα πόλις, τό δεΐνα έθνος)
3. ένιοι, ένια, ένια, σημαίνει μερικοί

Παραδείγματα

1. Άνθρωπός τις κατέβαινεν από Ίεροσόλυμα εις Ίεριχώ.
2. Άνθρώπου τινός πλουσίου ευφόρησεν ή χώρα.
3. Μηδέ εις κόμην εισέλθης μηδέ ειπήρς τινί εν τή κόμη.
4. Εΐσηλθεν εις κόμην τινά, γυνή δε τις όνόματι Μάρθα...
5. Εΐσί τινές τών ώδε έστηκότων, οΐτινες ου μή γεύσωνται θανάτου...

Κλίνεται ως εξής

	Ένικός	Άριθμός	Πληθυντικός	Άριθμός
	άρσεν. και θηλ.	ούδέτ.	άρσεν. και θηλ.	ούδέτ.
Όν.	τίς	τί	τινές	τινά ή άττα
Γεν.	τινός ή του	τινός ή του	τινών	τινών
Δοτ.	τινί ή τω	τινί ή τω	τισί(ν)	τισί(ν)
Αΐτ.	τινά	τί	τινάς	τινά ή άττα

- Η άορ. άντωνυμία τίς, τί εΐναι δικατάληκτη μέ τρία γένη.
- Οί τύποι τής άοριστης άντωνυμίας τίς διακρίνονται από τούς τύπους τής έρωτηματικής άντωνυμίας τίς από τόν τόνο: οί τύποι τής άοριστης άντωνυμίας τονίζονται στην λήγουσα. Ήπίσης διακρίνονται από τόν δεύτερο τύπο τής όνομαστικής και αίτιατικής πληθυντικού του ούδετέρου άττα. Ήπί πλέον οί τύποι τής άοριστης άντωνυμίας εΐναι έγκλιτικοί εκτός από τόν τύπο άττα. Βλ. παραδείγ. άνθρωπός τις, γυνή τις κ.ά.

- Ἡ ἀόριστη ἀντωνυμία ἔνιοι, ἔνιοι, ἔνια βρίσκεται μόνο στόν πληθυντικό ἀριθμό καί κλίνεται ὅπως τά τρικατάληκτα δευτερόκλιτα ἐπίθετα.
- Ἡ ἀόριστη ἀντωνυμία ὁ, ἡ, τό δεῖνα κλίνεται ὡς ἐξῆς:

	Ἐνικός Ἀριθμός	Πληθυντικός Ἀριθμός	
Ὅν.	ὁ, ἡ, τό δεῖνα	οἱ, αἱ δεῖνες	
Γεν.	τοῦ, τῆς, τοῦ δεῖνος	τῶν, τῶν δεῖνων	τό οὐδέτερο δέν
Δοτ.	τῷ, τῇ, τῷ δεῖνι	τοῖς, ταῖς δεῖσι	ἔχει πληθυντικό
Αἰτ.	τόν, τήν, τό δεῖνα	τούς, τάς δεῖνας	

- Ἡ ἀντων. ὁ, ἡ, τό δεῖνα λαμβάνεται καί ἄκλιτη, π.χ. ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα, τόν δεῖνα κ.λπ.